బొమ్మలు: బాపు

శ్రీకృష్ణ లీలలు

రచన: ముళ్ళపూడి వెంకటరమణ

ఒళ్ళని ఒటి చిమ్మన గ్రోవితో నీళ్ళు తీసుకుని ఆడపిల్లల బండి మీదికి వచ్చి ఖాపల రొమ్ములమీద నీరు చిమ్మి ఏడిపిస్తున్నాడు క్రిష్ణయ్య. వాళ్ళ మధ్య దూరి ఒక పిల్ల పిర్రమీద గిల్లుతాడు - మరో పిల్ల పైటలో చెయి దూర్చుతాడు - మరో పిల్ల బుగ్గమీద ముద్దు పెడతాడు. మరో పిల్ల ముద్దుమీద బుగ్గ పెడతాడు.

ఒక దాప కంటి కాటుక వేలితో తీసి ఇంకో పిల్ల ఎర్రటి పెదిమల మీద, బుగ్గల మీద నల్లగా పూస్తాడు.

పట్టుకోబోతే పారిపోతాడు.

అందరిలో రాధ అన్న అమ్మాయి క్రిష్ణయ్య కన్నా కొంచెం పెద్దది. గొల్లభామల్లో క్రిష్ణయ్యకి ఒజ్జగా పోటీగా అల్లరి చేస్తోంది.

పాలేరోతూ కిష్టయ్యని పైట చెంగుతో కట్టి లాగేసి వదేసింది. ముద్దు యిస్తా రమ్మని. దగ్గరగా వచ్చాక చెవి మెలేసి - తనే ముద్దుపెట్టి పారిపోయింది.

ఓసారి క్రిష్ణయ్య ఆమె చెవిలో ఏదో చెప్పాడు. రాధ ముఖం ఎర్రగా అయిపోయింది. పట్టుకోబోయింది. ఏడిపించుతూ పారిపోయాడు. రాధ తరిమింది. క్రిష్ణయ్య ఇళ్ళన్నీ దాటి ఆలమందల్లో కలిసిపోయాడు.

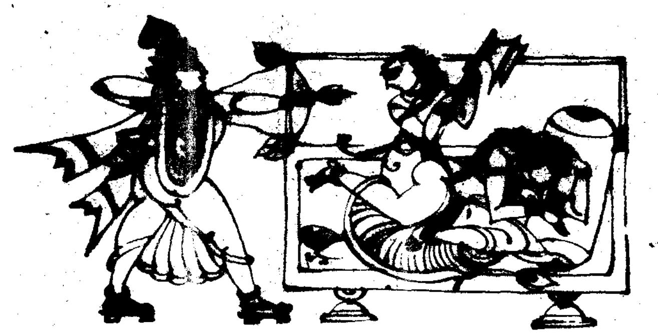

కృష్ణుడు ఒక చెట్టుకు ఆనుకుని విలాసంగా నిలబడి వ్యత్యస్త పాదారవిందుడై వేణువు వాయిస్తున్నాడు.

ఒక గోపిక పరుగున వచ్చింది. ఆయాసంతో ఆమె ఒగురుస్తోంది. చెక్కిళ్ళ చిరుచెమటలు..

కంగారుగా అటూ ఇటూ చూసింది.

'ష్... వాళ్ళందరూ వచ్చి పడిపోతారు. ఇటురా. నాకు తెలిసిన ఒక చక్కని చోటుంది. అక్కడికెవ్వరూ రాలేరు. మనిద్దరమే' అంటూ కృష్ణుడి చేయి పట్టుకుని వెనక్కి చూడకుండా పరుగెత్తింది. వింతపడ్డ కృష్ణమూర్తి మరో మూర్తి కదిలి ఆమె వెంట పరుగెత్తింది.

అంతలో మరో గోపబాల వచ్చింది.

'ఇట్రా ఇట్రా కన్నయ్యా చప్పున... ఈ పొదలో దాంకుందాం' అంటూ కృష్ణుడిని మరో వేపు లాక్కుపోయింది.

మరో అమ్మాయి వచ్చి పైపంచెంగు మెడచుట్టూ వేసి తనవేపు లాక్కుపోయింది.

ఇంకో అమ్మాయి ఇంకో వేపు - ఇలా 24 మంది గోపికలు 24 గురు క్రిష్ణయ్యలతో యమునా తీరాన విహరిస్తున్నారు.

ఒక పొదరింటిలో - గోపి పచ్చిక పరచింది. పూలు జల్లింది. కృష్ణుడిని కూర్చోపెట్టి తన ఆశ అనుకుంది. పరవశించి పోతూంది.

'మనమిలా దాంకుంటే మా వాళ్ళంతా వెతుకుతారు' అన్నాడు కృష్ణుడు.

'వెతుకోనీ... ఎవరికి వారే యమునా తీరే...' అంది రాధ.

ఒక చెట్టు కొమ్మన ఒక రాధ, స్వామితో నిలువు టుయ్యాల వూగుతూంది. ఉయ్యాల చుక్కాని చంద్రుణ్ణి తాకుతోంది. నక్షత్రాలు ఆమె పాద మంజీరాల లోనికున్నా ఏడుస్తున్నాయి. కృష్ణుడు భయపడ్డాడు.

'నీకేం భయంలేదు. నేనున్నానుగా. నన్ను గట్టిగా కావలించి పట్టుకో!' అంది ఒక రాధ.

'ఒట్టు! నిజంగా!' అన్నాయి కృష్ణయ్య కళ్ళు.

మరోచోట కృష్ణుడికి తాంబూలం ఇచ్చి నాలిక చాపమంది రంగు చూడ్డానికి.

'అబ్బో నీకు నేనంటే చాలా ఇష్టం...' అంటూ ముందుకి వంగి ఆ నాలికను తన నాలికతో తాకి ముద్దు పెట్టింది.

ఒకచోట గోపి కృష్ణుడు చక్కని చిన్న పడవలో నదిమీద విహరిస్తున్నారు.

మరోచోట ఒక బాల, క్రిష్ణయ్య కురులను తన జడ విప్పి జుట్టుతో కలిపి పెనవేసి జడ అల్లుతూంది.

మరోచోట కృష్ణుడి వడిలో తలపెట్టుకు పడుకుంది. కృష్ణుడు వేణువు వాయిస్తున్నాడు.

ఒకచోట రాధాకృష్ణులు జలక్రీడ లాడుతున్నారు.

కృష్ణుడు రాధ ఒకరిమీద ఒకరు నీళ్ళు చిమ్ముకుంటున్నారు.

జంట చేపల్లా ఈతలు కొడుతున్నారు.

ఆ తర్లో రాధ కెవ్వన కేకవేసింది—

నీటిలో ఎవరో మునిగి వచ్చి రాధ తొడ గిల్లారు. ఒక్క క్షణం తరవాత ఆ గిల్లిన కృష్ణుడు నాలుగడుగులు అవతల పైకితేలి కొంటెగా నవ్వి కన్నుగిలిపి ఈదుకు పోతున్నాడు.

రాధ - 'చూశావా... పాడు పిల్లాడు...' అన్నట్టు చూసింది.

కృష్ణయ్య నవ్వాడు.

'ఎవడో నాలాంటి పోకిరీయే!'

'వాడి మొహం... నీలాంటి పోకిరీ నువ్వొక్కడివే...' అంది రాధ.

ఒకచోట ఒక చంద్రలేఖ బుజాలమీద చేతులువేసి, వెనక్కివాలి ఆమె ముఖాన్ని పరిశీలనగా చూస్తున్నాడు.

'నీ ముఖం చందమామ .. నీ ముక్కు సంపెంగపువ్వు... నీ కళ్ళు... అంతలో కృష్ణుడికి కొంచెం దూరంలో ఇంకో సుందరి కనబడింది. ఆమె పైట సరిచేసుకుంది. 'ఊఁ... నీ కళ్ళు... చెప్పు' అంది చంద్రలేఖ. 'దబ్బ పళ్ళు..' అన్నాడు కృష్ణుడు ఇంకో సుందరి పైట పొంగులను చూస్తూ—

ఒక పొదరింటిలో ఒక భామ తను కృష్ణుడి బట్టలు వేసుకుని, తనవి కృష్ణుడికి తొడిగింది.

కృష్ణుడు తలవంచి తన బొమ్మకేసి చూసుకుని ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు భామకేసి. భామ తటాలున వెనక్కి వెళ్ళి గాఢంగా కౌగలించుకుంది. కృష్ణయ్యకి రొమ్ములు పొంగాయి.

విశాలంగా చదునుగావున్న ఒక పచ్చికబయలుమీద కృష్ణుడు గోపికలను వృత్తులాకారంగా నిలబెట్టాడు. తాను వేణువుతో నృత్యం చేస్తూ ఒక్కొక్కరి మధ్యనుండి వెళ్తున్నాడు.

భామలు వున్నచోటే నర్తిస్తూ తమ చుట్టూ తాము తిరుగుతున్నారు...

మరోచోట చంద్రలేఖ రొమ్ములమీద, బుజాలమీద నఖశతాలను చూసుకుంటోంది -

కృష్ణుడు పొదమాటునుంచి చెట్టుచాటుకి నడిచాడు.

పిల్లలు కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని దండాలు పెడుతూ అమ్మవారికి గట్టిగా మొక్కుకుంటున్నారు.

'**అమ్మా!** కన్యకాపరమేశ్వరీ - మా పన్నెండు మందికి గోపాలకృష్ణుడినే మొగుడిగా చెయ్యి. ఇంకెవరూ వద్దు. మేము పోట్లాడుకోకుండా సఖ్యంగా, సౌఖ్యంగా వుంటాం. క్రిష్ణమూర్తి మాకు పెళ్ళయితే నీకు ఆ మర్నాడే ఉపారాలు పెట్టి పన్నెండు రోజులు జాతర చేస్తాము.'

కృష్ణుడు వారిని పరిశీలనగా చూశాడు. నవ్వుకున్నాడు.

అమ్మాయిల్లు యమునకేసి పరుగెత్తారు. పరుగెడుతూనే బట్టలు ఎడుస్తూ ఒడ్డుకు చేరగానే అవన్నీ గట్టున పడేసి నీళ్ళలోకి దూకారు. కేరింతలు కొడుతూ నవ్వుతూ పాడుతూ ఆటలాడుకుంటున్నారు. ఈతలు కొడుతున్నారు. అందరూ మత్స్య కన్యల్లా వెలిగిపోతున్నారు. ఈతలు కొడుతూనే చక్రాలుగా చదరాలుగా త్రికోణాలుగా పద్మాలుగా జల చిత్రాలు రచిస్తున్నారు.

కొంటె క్రిష్ణుడు వాళ్ళు చూడనివేళ ఆ బట్టల మధ్యకి దూకాడు. ఒక భామ చీర కప్పుకుని మెల్లిమెల్లిగా కదులుతూ చీరలన్నిటి లుంగ చుట్టాడు. వాళ్ళు చూడకుండా పొన్నచెట్టు మొదలు చేరాడు. చెట్టెక్కి కూర్చున్నాడు.

కన్నెలు జలక్రీడలు చాలించి ఒడ్డు చేరబోయారు - కెవ్వున కేక పెట్టారు.

'చీరలు... మన చీరలు!'

అందరూ అప్రయ[illegible]ంగా నీళ్ళలోకి దూకి [illegible]కలదాకా మునిగి ఉంటున్నారు.

కళ్ళలో భయం.. కంగారు—

జుట్టు పైకి చుట్టి[illegible]ట్టుకున్న 'అజాను వేణి' ఒకతె జుట్టువిప్పి, [illegible] [illegible] [illegible]ప్పుకుని, చేతులతో ఆ [illegible]ట్టుని అదిమి పట్టు[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] అటూ ఇటూ చూ[illegible]ంది గాలి కెగిరా [illegible]...

[illegible] [illegible] [illegible]ంది.

[illegible] [illegible] [illegible]లా నీళ్ళలోకి దూకేసింది.

ఇవి ఆంధ్రప్రదేశ్ బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ వారు ప్రచురించిన శ్రీకృష్ణ లీలలు పుస్తకం లోనివి. దీని వెల-12/-

[illegible] పైకి [illegible]రు.

[illegible] కొమ్మ[illegible]ద - రసిక చక్రవర్తి బాలకృష్ణుడు [illegible]. [illegible] వేసుకుని - కొమ్మమీద చీరెలు వేలాడు[illegible]. [illegible] [illegible]స్తారు.

'[illegible] [illegible] - [illegible]కిరీ పిల్లాడా - మా చీరెలు మా కివ్వు - [illegible]—

'[illegible] [illegible] [illegible]కెళ్ళి అందరికీ చెప్తాదు కదు? వెళ్ళండి. [illegible] [illegible] [illegible] నేనూ వెళ్ళిపోతాను' అన్నాడు చిలిపి కృష్ణుడు.

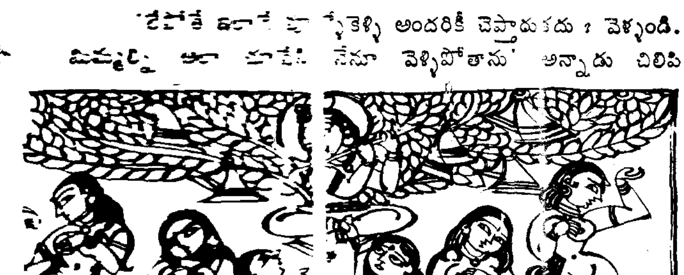

గోపికలు బ్రతిమాలారు.

'మీరిందాక అమ్మవారి నేం వరమడిగారో నాకు తెలుసు. నేన విన్నాను. కాబోయే మొగుడిదగ్గర సిగ్గెందుకు - దాపరిక మెందుకు.. అయినా నాకు తెలీని రహస్యాలు మీ దగ్గరేమున్నాయవి... అం[illegible] గొడవ?' అన్నాడు,

'అన్నీ తెలిస్తే - ఇంకీ గొడవెందుకు...'

'శ్రీకృష్ణా! భువనైక మోహనా! మమ్మల్ని నీలో కలుపుకో!' అని కళ్ళతో మొక్కారు.